

UN NOU CURS

Cada any per aquestes dates, acabades les vacances i en el retorn a les activitats ordinàries, comença un nou curs. Tenim consciència que s'obre davant nostre un temps nou per estrenar, que haurem d'emplenar dia a dia.

Personalment, al començament de cada curs em pregunto amb quines actituds em cal afrontar aquest temps que Déu em regala.

Potser per això m'ha semblat útil recordar actituds que ens poden ajudar a tots a afrontar el nou curs.

Aguant i paciència. Viure en pau

Viurem els dies amb alegries, amb encerts, però també amb contrarietats, amb mals moments, aguantant defectes, desconsideracions i mals humors dels qui viuen, treballen i gaudeixen amb nosaltres.

Per això cal estar centrat i tenir capacitat d'aguant i de paciència. Viure amb la certesa que Déu estima i que ens ajuda fa possible afrontar les dificultats sense deixar-se endur per l'ansietat i per respondre amb la mateixa moneda.

La pau és un do de Déu, que no només significa absència de violència, de guerra, d'enfrontament, sinó principalment viure intensament tot allò que desitja el nostre cor i que ens realitza com a persones, a nosaltres i als qui ens acompanyen en el camí de la vida. És un do que cal

demanar, perquè les persones podem tenir conflictes amb el nostre entorn. La persona pot estar en conflicte amb ella mateixa: no s'accepta, no es perdona, no mira endavant, està disgustada permanentment.

La persona pot estar en conflicte amb Déu. La pau és estar bé amb Déu, amb les persones de l'entorn i amb un mateix.

Si volem que la família sigui un espai de creixement per a tots; si volem que les relacions professionals siguin ocasió de col·laboració al bé comú i a la construcció del país; si volem que les relacions amb els amics siguin ocasió d'enriquiment personal... si volem que la parròquia sigui la llar dels creients per viure, celebrar, créixer i oferir la fe

«La pau és estar bé amb Déu, amb les persones de l'entorn i amb un mateix»

en Jesús acollint i estimant, demanem el do de la pau al Senyor de la pau.

– Mansuetud. Ser bondados

Viure al costat d'una persona bona és un gran tresor, perquè saps que hi pots confiar sempre, que no et farà cap tort, que sempre procurarà oferir-te tot allò que és un bé per a tu. Fins i tot quan t'ha d'advertir o aconsellar, ho fa amb dolcesa i senzillesa.

Cal recordar la proposta de Jesús: «Sigueu bondadosos com ho és el vostre Pare del Cel». El llistó no pot ser més alt, però encara que només siguem una ombra del qui és la Bondat, ens cal créixer en bondat.

– Actuar amb humilitat

La veritable humilitat no consisteix a no valorar-se, a no tenir autoestima, a considerar-se inferior als altres. La humilitat precisament és ser conscient de les pròpies possibilitats i qualitats, però sense mirar els altres des de dalt, sense actuar com a jutges, sense considerar els altres com a inferiors o pretendre donar-los lliçons.

La persona humil accepta els altres tal com són i amb les seves limitacions, com a conseqüència de la fragilitat humana. També valora que els altres pensin de manera diferent i no els imposa el seu pensament. S'alegra que els altres siguin millors, i no vol ser sempre el primer.

– Alegria i sentit de l'humor

Sense alegria i sentit de l'humor viurem amargats i amargarem la vida als altres.

Us desitjo un bon inici per a aquest nou curs!

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

PARAULA DE DÉU

LECTURES DE LA MISSA DEL DIUMENGE VINTI-DOS DE DURANT L'ANY

Primera Lectura

Lectura del llibre del Deuteronomi 4, 1-2.6-8

Moisés digué al poble: «Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui us ensenyo, i compliu-los. Així viureu, entrareu en el país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dona, i en prendreu possessió. No afegiu res als manaments que jo us dono ni en tragueu res. Compliu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que us dono avui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica. Si ho feu així, tots els pobles us tindran per assenyats i molt intel·ligents: quan sentiran a dir que heu rebut tots aquests decrets, diran: "Aquest poble és nació assenyada i molt intel·ligent". I realment, quina és la nació que tingui els seus déus tant a prop, com el Senyor, el nostre Déu, és a prop nostre sempre que l'invoquem? I quina és la nació per gran que sigui, que tingui uns decrets i unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui?».

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Jaume 1, 17-18, 21b-22, 27

Germans meus estimats, tot el que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del Pare dels estels. En ell, res no canvia, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot el que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-nos. Però no us límiteu a escoltar-la, que us enganyaríeu a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les vídues, en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangelí segons sant Marc 7, 1-8a, 21-23

En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem es reuniren entorn de Jesús i s'adonaren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se-les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, seguint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment, i quan tornen del mercat no mengen sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua vasos i gerros i atuells d'aram. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?». Jesús els respongué: «Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Escriptura: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em dona és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans". Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes».

Després cridà la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu bé això que us diré: res del que entra dintre de l'home des de fora no el pot contaminar; només allò que surt de l'home el pot contaminar, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, em surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, ximpleria: tot això dolent surt de dintre i és el que contamina l'home».

Edita: Delegació de Mitjans de Comunicació Social del BISBAT DE GIRONA
Adreça: Plaça del Vi, 2-17004 Girona - Tel.: 972 41 28 84 - www.bisbatgirona.cat
mitjanscom@bisbatgirona.cat
Impressió: www.palahi.cat - DL Gi 117-1958.

 facebook.com/bisbatdegirona
 [@bisbatgirona](https://twitter.com/bisbatgirona)
 Bisbat de Girona

GUSPIRES D'EVANGELI

Ser i semblar. Fer i estimar

Diu un refrany de saviesa popular: «Fes bé i no facis mal, que altra cosa no et cal». A part d'interessos capciosos i egoistes, creients i no creients ens podem posar d'acord en el bé que rebem, en el bé que agraïm i en el bé que hem de fer. Tot el que és bo, humanament, no és estrany a la fe. Ser sincer no és sols expressar el que pensem sinó, i per damunt de tot, que el que diem respon al que pensem, sentim i vivim. Serem sincers, lliures, transparents si, amb confiança, cerquem la veritat i vivim del seny evangèlic. El que diem i el que fem fa expressiu com som cristians. Sapiguem triar el que escau, convé i fa bé, i sempre estimant. Qui estima la veritat traspua cordialitat, amabilitat, autenticitat

Pere Domènech i Feixas

SALM 14

R. Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?

Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?

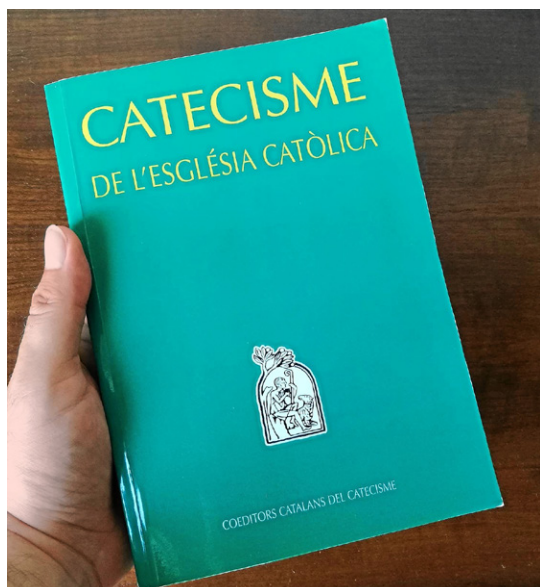
El qui obra honestament i practica la justícia diu la veritat tal com la pensa; quan parla, no escampa calúmnies.

Mai no fa mal al proïsme, ni carrega a ningú res infamant. Compten poc als seus ulls els descreguts.

Honra i aprecia els fidels del Senyor.

No fia els seus diners a interès, ni es ven per condemnar cap innocent. El qui obra així, mai no caurà.

«La pena de mort és inadmissible» Nou n. 2.267 del Catecisme de l'Església Catòlica

Amb motiu de la celebració del 25è aniversari del Catecisme de l'Església Catòlica, l'octubre passat, el papa Francesc va voler posar sobre la taula la qüestió de la pena de mort, de la qual va afirmar que «és en si mateixa contrària a l'Evangeli perquè amb ella es decideix suprimir voluntàriament una vida humana, que és sempre sagrada als ulls del Creador, i de la qual només Déu pot ser, en última instància, el seu únic jutge i garant». Va reforçar aquestes paraules amb una as-

severació igualment profunda i taxativa: «La pena de mort és inadmissible, perquè atempta contra la inviolabilitat i la dignitat de la persona». Més endavant, el Papa va recordar que «no es pot conservar la doctrina sense fer-la progressar, ni se la pot lligar a una lectura rígida i immutable sense humiliar l'acció de l'Esperit Sant».

Seguint, doncs, aquesta línia renovadora i aquesta voluntat expressada per Francesc ara fa quasi un any, el 2 d'agost passat la Congregació per a la Doctrina de la Fe de la Santa Seu va fer pública la modificació del número 2.267 del Catecisme de l'Església Catòlica, que recull –de manera expressa– les paraules del Papa. El text és el següent:

«Durant molt de temps el recurs a la pena de mort per part de l'autoritat legítima, després de seguir el convenient procés, va ser considerat una resposta apropiada a la gravetat d'alguns delictes i un mitjà admissible, tot i que extrem, per a la tutela del bé comú.

Avui és cada vegada més viva la consciència que la dignitat de la persona no es perd ni tan sols després d'haver comès crims molt greus. A més, s'ha estès una nova comprensió sobre el sentit de les sancions penals per part de l'Estat. En fi, s'han anat implementant sistemes de detenció més eficaços, que garanteixen la necessària defensa dels ciutadans, però que, al mateix temps, no treuen al reu la possibilitat de redimir-se definitivament.

Per tant l'Església ensenya, a la llum de l'Evangeli, que «la pena de mort és inadmissible, perquè atempta contra la inviolabilitat i la dignitat de la persona», i es compromet amb determinació a la seva abolició a tot el món».

RECORDATORI:

Matrícules per a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona

Aquest dilluns 3 de setembre s'inicia el període de matrícula per al nou curs de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona (ISCRG) per tal d'iniciar les classes del primer quadrimestre el 12 de setembre. Les persones interessades poden formalitzar la matrícula fins al 6 de setembre a la seu de l'ISCRG (pujada de Sant Martí, 12 de Girona) o al telèfon 972 20 49 42. Podeu trobar la informació completa a www.bisbatgirona.cat.

MIRADOR

Cristina Masferrer

Religiosa de Sant Josep de Girona

L'alegria

«Quan pressentim, veient la branca nua, que, malgrat tot, l'ametller florirà...». Així comença una cançó que cantem en temps de Pasqua. Quan parlem de l'alegria podem pensar que es tracta d'estar content i rialler en tot moment, i no és així.

Hi ha diverses formes d'alegria. L'alegria es manifesta en el rostre i en les actituds externes de la persona, i és expressió d'un estat d'ànim interior de benestar. Pot ser causa de l'aprovació dels altres, d'assolir un somni... o pot ser causa d'una forma de ser que neix en el més profund del cor de la persona i està arrelada en una certesa que fa que, a pesar de les dificultats, de les nits fosques i crues de la vida, sabem que no ens trobem sols, tot i que ens hi podem sentir.

Aquesta certesa és la que ens ajuda a

«L'alegria és un do de Déu i una tasca nostra»

vetllar el ble que crema, és la que ens manté confiats en l'esperança que, malgrat tot, l'ametller florirà. Aquesta certesa és la que ens dona la força de restar com el caliu sota la cendra, enmig de contratemps i contrarietats del dia a dia, quan tot sembla que són entrebancs. Sembla que el caliu s'apaga o es refreda, sembla que tot està perdut... Però el caliu sempre és a punt per revifar la flama a l'impuls del vent de l'Esperit.

Aquesta certesa és que Déu és Amor i que som estimats.

Aquesta alegria és un do de Déu i una tasca nostra. Si és la que viu en el nostre interior, llavors, sense dubtes, podem dir que aquesta nostra alegria ningú ni res no ens la prendrà.

AGENDA

— DIUMENGE, 2 DE SETEMBRE

Missa a Sant Miquel de Cruïlles. A dos quarts d'11 del matí, presidida pel bisbe Francesc. Única celebració que es fa cada any en aquest emblemàtic temple romànic.

Aplec al santuari de la Mare de Déu dels Arcs. A les 12 del migdia, Missa.

Aplec del santuari de la Mare de Déu de Rocacorba. A les 12 del migdia, Missa.

Visita pastoral del bisbe Francesc a Matajudaica. A un quart d'una del migdia, Missa presidida pel bisbe Francesc.

Aplec de l'ermita de la Mare de Déu de les Fonts de Salitja. A un quart d'una del migdia, Missa i cant dels Goigs.

— DILLUNS, 3 DE SETEMBRE

Exercicis espirituals organitzats per l'Obra d'Exercicis Espirituals de Girona. Des d'avui i fins divendres a la Casa d'Espiritualitat de Santa Elena de Sòlius. Més informació: Mn. Pere Bellvert (Tel. 666 00 62 84).

— DIJOURS, 6 DE SETEMBRE

Vigília de l'Adoració Nocturna. A les 10 de la nit al temple del Sagrat Cor de Girona.

— DISSABTE, 8 DE SETEMBRE

Festa de la Nativitat de Maria al santuari de la Mare de Déu de la Misericòrdia de Canet de Mar. Misses a les 8 del matí, 12 del migdia i a dos quarts de 8 del vespre (presidida pel bisbe Francesc Pardo i amb la participació de les autoritats municipals i el Patronat de Santuari).

El poble de Serinyà puja en romeria al santuari de la Mare de Déu del Mont. Missa al santuari amb motiu de la festa de la Nativitat de Maria.

Aplec del santuari de la Mare de Déu de la Salut de Terrades.

Pregària a la Mare de Déu de Fàtima, Sant Rosari i Missa. A dos quarts de 7 de la tarda a la parròquia de Sant Pau de Girona. Cada primer i segon dissabte de mes.

Aplec de la Mare de Déu de Gràcia i Bell-Ull al claustre de la Catedral de Girona. A les 7 de la tarda. A continuació, benedicció de les herbes remeieres i cant dels goigs.

— DIUMENGE, 9 DE SETEMBRE

Vot de Vila i diada de la comarca del Maresme al santuari de la Misericòrdia de Canet de Mar. A les 12 del migdia, en el decurs de la celebració de la Missa, ofrena d'un llantió per part de l'alcaldeessa com a símbol d'agraïment pels beneficis rebuts de la Mare de Déu de la Misericòrdia a la vila de Canet de Mar.

Aplec al santuari de la Mare de Déu del Mont. A dos quarts d'una del migdia, concert amb la coral Estem d'Acords; a la una del migdia, Missa solemne presidida pel bisbe Francesc, acompanyada de la coral. També inclourà la tradicional Trobada de les «màries del Mont» i la presentació dels infants a la Mare de Déu.

Aplec del Foment de la Sardana de Figueres i romeria del poble de Sant Tomàs de Fluvià al santuari de la Mare de Déu de la Salut de Terrades.

SANTORAL I LECTURES

Diuenge vint-i-dos de durant l'any, 2 de setembre de 2018. Mare de Déu de la Cinta. Sta. Màxima, catequista, màrtir (s. IV), venerada a l'Escala. **Lectures:** Dt 4, 1-2.6-8 / Sl 14 / Jm 1, 17-18.21b-22.27 / Mc 7, 1-8.14-15.21-23.

Dilluns, 3. St. Gregori el Gran, benedictí i doctor de l'Església (+ 604). **Lectures:** 1C 2, 1-5 / Sl 118 / Lc 4, 16-30.

Dimarts, 4. Mare de Déu de la Consolació. St. Moisès, profeta (s. XIV aC). **Lectures:** 1C 2, 10b-16 / Sl 144 / Lc 4, 31-37.

Dimecres, 5. Sta. Teresa de Calcuta, religiosa (+1997), St. Llorenç Justinià, bisbe. **Lectures:** 1C 3, 1-9 / Sl 32 / Lc 4, 38-44.

Dijous, 6. Zacaries, profeta bíblic (s. I). **Lectures:** 1C 3, 18-23 / Sl 23 / Lc 5, 1-11.

Divendres, 7. Sta. Judit, heroïna bíblica. **Lectures:** 1C 4, 1-5 / Sl 36 / Lc 5, 33-39.

Dissabte, 8. Naixement de la benaurada Verge Maria i festa de les «marededéus trobades». Celebració a diferents ermites i santuaris. A la nostra Diòcesi: Bell-Ull i Gràcia (Girona), Font Santa (Jafre), Misericòrdia (Canet de Mar), Mont (Albanyà), Salut (Terrades) i Tura (Olot). Fora de la nostra Diòcesi, destaquen: Núria (Queralbs) i Meritxell (Principat d'Andorra). **Lectures:** Mi 5, 1-4a (o bé: Rm 8, 28-30) / Sl 12 / Mt 1, 1-16.18-23 (o bé més breu. Mt 1, 18-23).

LITÚRGIA DE LES HORES: segona setmana del Salteri.

APUNTS

Missa pels 50 anys de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada

El dissabte 18 d'agost va tenir lloc a l'església de Sant Pere de Prada de Conflent la celebració d'una Missa amb motiu dels 50 anys de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE). Hi va participar el bisbe Francesc com a concelebrant, juntament amb els bisbes de Perpinyà-Elna i Urgell, —Norbert Turini i Joan Enric Vives, respectivament—, i també l'abat de Montserrat, Josep Maria Soler, el rector de Prada i capellans i diaques de les parròquies de l'entorn.

La Universitat Catalana d'Estiu és un espai de trobada d'estudiants, professors, professionals, polítics i públic en general amb l'objectiu de promoure la llengua i la cultura catalanes.

L'actualitat del Bisbat de Girona al correu electrònic

Des de fa un any, la Delegació Episcopal de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Girona fa l'enviament, cada divendres, d'un butlletí informatiu a través del correu electrònic dirigit a totes aquelles persones interessades en l'actualitat de la Diòcesi. En aquest butlletí s'hi poden trobar les darreres notícies i l'agenda, les publicacions del Bisbat en format electrònic —el Full Parroquial i la revista *El Senyal*—, i també els programes de ràdio (Església Viva) i de televisió (Temps d'Església) que es realitzen des de la Delegació.

Podeu subscriure-us-hi des de l'enllaç que trobareu a la pàgina principal de la web del Bisbat: www.bisbatgirona.cat

